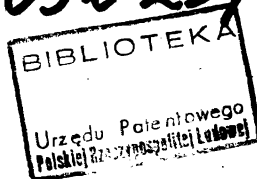

Opublikowano dnia 20 grudnia 1956 r.

C 036 23/24

POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ OPIS PATENTOWY

Nr 39284

Kl. 37-b, 2/02

Jan Dudek

Warszawa, Polska

32a, 23/24

Płytki okładzinowa

Patent trwa od dnia 14 lipca 1955 r.

Przedmiotem wynalazku jest płytka okładzinowa do ścian, obudowy wanien, ład sklepowych i innych przedmiotów narażonych na zawilgacanie lub zanieczyszczenie.

Płytki okładzinowa według wynalazku różni się od znanych tym, że jest wykonana z dwóch płytek szklanych sklejonych ze sobą, przy czym płytka zewnętrzna o brzegach lekko sfazowanych z jednej strony jest wykonana ze szkła przezroczystego i od strony wewnętrznej jest zmatowana i pomalowana odpowiednią farbą na dowolny kolor, druga natomiast płytka jest od strony wewnętrznej zmatowana, od strony zaś przeciwnej posiada powierzchnię chropowatą lub wzorzystą, np. prążkowaną w celu lepszego przywierania płytki okładzinowej do muru lub innego podłoża.

Płytki okładzinowa według wynalazku jest tytułem przykładu uwidocznioma na rysunku, na którym fig. 1 przedstawia widok tej płytki z góry, fig. 2 — przekrój poprzeczny wzdłuż

linii A-A na fig. 1, a fig. 3 — przekrój podłużny tej płytki wzdłuż linii B-B na fig. 1.

Płytki według wynalazku, jak wspomniano już powyżej, składa się z dwóch płytek szklanych 1 i 2, z których pierwsza stanowi płytkę zewnętrzną czyli licową, druga zaś płytkę, przymocowaną do odpowiedniego podłoża. Płytki 1 i 2 są ze sobą sklejone odpowiednim klejem. Płytki 1 posiada od strony zewnętrznej lekko sfazowane krawędzie 3 i jest wykonana ze szkła przezroczystego. Wewnętrzna strona płytki 1 jest zmatowana i pokryta farbą. Płytki 2 jest wykonana z dowolnego szkła, przy czym jej strona wewnętrzna jest zmatowana i ewentualnie wyrównana, natomiast jej powierzchnia zewnętrzna, przeznaczona do przylegania do podłoża jest albo chropowata, albo też wzorzysta, np. rowkowana w celu lepszego przywierania do odpowiedniego podłoża. W postaci wykonania płytki przedstawionej na rysunku płytka 2 jest zaopatrzona na zewnętrznej swej stronie w rowkowanie 4.

W celu lepszego sklejenia płytek 1 i 2 ze sobą ich wewnętrzne zmatowane powierzchnie są ponadto powleczone odpowiednim lakierem.

Aczkolwiek wymiary szklanej płytki okładzinowej według wynalazku mogą być dowolne, to jednakże ze względów wykorzystania szklanej stłuczki i ścinków lub szkła odpadowego korzystnie jest nadać jej małe wymiary, np. 100×200 mm.

Z a s t r z e ż e n i a p a t e n t o w e

1. Płytką okładzinową, znamionną tym, że jest wykonana z dwóch sklejoných ze sobą płytek szklanych (1 i 2).
2. Płytką okładzinową według zastrz. 1, znamionną tym, że jej płytka zewnętrzna (1)

najlepiej o krawędziach z jednej strony lekko sfazowanych jest wykonana ze szkła przezroczystego i jest od strony wewnętrznej zmatowana i powleczone warstwą farby, natomiast druga płytka szklana (2) jest na stronie przylegającej do płytki (1) również zmatowana, natomiast na swej stronie zewnętrznej jest chropowata lub wzorzysta, np. rowkowana.

3. Płytką okładzinową według zastrz. 1, 2, znamionną tym, że na zmatowane powierzchnie wewnętrzne obu płytek (1 i 2) nałożona jest warstwa lakieru ułatwiającego sklejenie tych płytek.

J a n D u d e k

Zastępca: Kolegium Rzeczników Patentowych

